

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Y. Z.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, Odbor azylové a migrační politiky, P. O. Box 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2015, č. j. OAM-428/VL-18-ZA14-PD2-2009, o návrhu na určení místní příslušnosti krajského soudu,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 2 Az 40/2015 **je příslušný** Krajský soud v Brně.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce doručil dne 8. 8. 2014 Krajskému soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného. Žalovaný tímto rozhodnutím k žádosti žalobce neprodloužil doplňkovou ochranu dříve žalobci udělenou.

[2] Žalovaný v průběhu správního řízení o prodloužení doplňkové ochrany zjistil velmi závažné skutečnosti, které vedly k závěru, že žalobce představuje nebezpečí pro bezpečnost státu. V takovém případě se uplatní § 15a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, který vylučuje možnost jak udělení, tak i prodloužení doplňkové ochrany.

[3] Ze správního spisu vyšlo najevo, že žalobce byl v České republice opakovaně pravomocně odsouzen; na území státu páchal zejména majetkovou trestnou činnost, ale taktéž trestné činy obecně nebezpečné. I v současné době se žalobce nachází ve výkonu trestu odnětí svobody v délce 10 měsíců ve Věznici Jiřice, a to na základě rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2014, sp. zn. 3 T 293/2014.

[4] Krajský soud v Praze usnesením ze dne 25. 9. 2015, č. j. 49 Az 82/2015 - 19, věc postoupil Městskému soudu v Praze. Tento soud, který věc vede pod sp. zn. 2 Az 40/2015, nesouhlasil s postoupením a věc předložil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu dle § 7 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud měl za to, že k projednání a rozhodnutí věci není příslušný, neboť posledním místem pobytu žalobce před jeho nástupem do Věznice Jiřice bylo Brno, ul. Vranovská 48.

[5] Žalobce se k předloženému návrhu na rozhodnutí o místní příslušnosti soudu nevyjádřil.

[6] Dle § 7 odst. 5 s. ř. s. „[n]ení-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.“.

[7] Dle § 32 odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, „[k] řízení o žalobě je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce) v den podání žaloby hlášen k pobytu. (...)“.

[8] Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce se v současné době nachází ve výkonu trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2014, sp. zn. 3 T 293/2014, ve Věznici Jiřice, a to ode dne 26. 2. 2015; dne 21. 1. 2015 však již nastoupil do výkonu trestu do Vazební věznice Brno. Posledním místem hlášeného pobytu žalobce ve smyslu § 77 zákona o azylu před jeho uvězněním bylo Brno, ul. Vranovská 48, kde se nachází Azylový dům Sdružení občanů zabývajících se emigranty (viz smlouvu o ubytování ze dne 27. 11. 2012 uzavřenou s žalobcem, která je součástí správního spisu na č. l. 179).

[9] Judikatura Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 15. 5. 2007, č. j. 2 Azs 15/2007 - 51, publ. pod č. 1294/2007 Sb. NSS) setrvale uvádí, že místem hlášeného pobytu žadatele o udělení azylu rozumí azylové zařízení, do něhož byl ministerstvem umístěn, nebo místo, které žadatel oznámil ministerstvu a s nímž ministerstvo vyslovilo souhlas (srov. § 77 odst. 1 a 2 zákona o azylu). Není tedy rozhodující ani místo faktického pobytu ani adresa uvedená v žalobě. Tento právní názor koresponduje s právním názorem vyjádřeným již dříve v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2004, č. j. Nad 98/2003 - 40, publ. pod č. 345/2004 Sb. NSS, podle kterého nelze vazební věznici považovat za místo, kde je žalobce hlášen k pobytu, neboť vazební věznice neodpovídá podmínkám stanoveným pro určení místa hlášeného pobytu podle § 77 zákona o azylu.

[10] Uvedenou judikaturu lze bezesporu aplikovat i na případ žalobce. V rozsudku ze dne 16. 12. 2014, č. j. 8 As 111/2014 - 43, soud rovněž konstatoval, že „[z] hlediska určení místní příslušnosti soudu v posuzované věci není rozdíl mezi tím, zda je stěžovatel umístěn ve vazební věznici ve vybošťovací vazbě, nebo zda je umístěn ve věznici za účelem výkonu trestu odnětí svobody. Věznici nelze považovat za místo hlášeného pobytu podle § 77 zákona o azylu, neboť věznice není azylovým zařízením, do něhož byl stěžovatel umístěn ministerstvem. Nejedná se ani o místo pobytu, které stěžovatel oznámil ministerstvu a s nímž ministerstvo vyslovilo souhlas. Proto ani případný pobyt stěžovatele ve věznici nemůže mít za důsledek právní změnu místa jeho hlášeného pobytu jako žadatele o azyl a tím i založení nové místní příslušnosti soudu (k tomu srov. také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2006, č. j. Nad 6/2006 - 19)“.

[11] Z údajů databáze Odboru pro azylovou a migrační politiku i ze spisu vyplývá, že žalobce měl před nástupem výkonu trestu pobyt na adrese Brno, ul. Vranovská 48. Dle názoru Nejvyššího správního soudu Krajský soud v Praze tudíž měl věc postoupit Krajskému soudu v Brně, nikoliv Městskému soudu v Praze.

[12] Ze všech uvedených skutečností vyplývá, že příslušným soudem k projednání a rozhodnutí žaloby v dané věci je Krajský soud v Brně, kterému ji Nejvyšší správní soud tímto současně přikazuje.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. prosince 2015

JUDr. Josef Baxa v. r.
předseda senátu